Mae Fah Luang University

Archives - clipping

The Center for Learning Resources and Educational Media

Title :	ติดอาวุธปัญญา เด็กดอยตุง ภูมิคุ้มกันรอดพ้นยาเสพติด
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	มติชน หน้า 18
Date :	วันอาทิตย์ที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2557

ติดอาวุธปัญญา เด็กดอยตุง ภูมิคุ้มกันรอดพ้น ยาเสพติด

ณ ดินแดนสามเหลี่ยมทองคำ จุดที่รวมแผ่นดินไทย ลาว และพม่า บรรจบไว้ด้วยกัน ที่ที่มีทัศนียภาพงดงามแต่แฝงไว้ด้วยฝิ่นและเฮโรอีนเกินกว่าครึ่งของจำนวนที่มีอยู่ทั้งโลก ที่ที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นรากเหง้าของปัญหาอาชญากรรมและการกระทำอันทุจริตที่เกิดขึ้นในทวีปเอเชีย แพร่สู่แอฟริกา ยุโรป และอเมริกาทุกๆ ปี

จนกระทั่ง **สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี** ทรงริเริ่มโครงการพัฒนาดอยตุงขึ้นในจุดเหนือสุดของประเทศไทย มุ่งฟื้นคืนผืนป่าและฟื้นฟูสภาพชีวิตความเป็นอยู่ ผ่านการแก้ไขปัญหาอย่างตรงจุด เกิดเป็นมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อแก้ปัญหาไม่มีความรู้ จนเจ็บ รากฐานของปัญหาสังคมเกือบทั้งหมดบนยอดดอยแห่งนี้

"จวบจนเวลาผ่านไป 20 กว่าปี ปัญหาของสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว คนบนดอยไม่ได้จนเจ็บอีกต่อไป เพราะแค่เปิดก๊อกก็มีน้ำ เปิดสวิตช์ก็มีไฟ คุณภาพชีวิตและการศึกษาดีขึ้น" **พิมพรรณ ดิศกุล ณ อยุธยา** ผู้อำนวยการฝ่ายศูนย์พัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ มูลนิธิแม่ฟ้าหลวงในพระบรมราชูปถัมภ์กล่าว

อย่างไรก็ตาม เมื่อคุณภาพชีวิตดีขึ้น ก็ทำให้เด็กดอยตุงรุ่นใหม่ถูกตามใจมากขึ้น ขณะที่พื้นที่นี้ยังมีความเสี่ยงอยู่เช่นเดิม หลายครั้งจึงได้ยินข่าวการลำเลียงยาเสพติดที่อำเภอแม่ฟ้าหลวง

นี่เองจึงเป็นที่มาของ **"ค่ายพลังเยาวชนใฝ่ดีหอฝิ่นป้องกันยาเสพติด"** เพื่อสร้างเด็กวัยก่อนเสี่ยงให้มีภูมิคุ้มกันรอดพ้นยาเสพติด เพื่อเป็นรากฐานด้านจิตสำนึกให้แก่เขา โดยมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงฯ ร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบล และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ริเริ่มโครงการ **"ค่ายพลังเยาวชนใฝ่ดีหอฝิ่นป้องกันยาเสพติด"** ณ หอฝิ่นอุทยานสามเหลี่ยมทองคำและโครงการพัฒนาดอยตุง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อให้เด็กอายุ 9-12 ปีที่เรียกว่า **"วัยก่อนเสี่ยง"** มีความพร้อมที่จะกล่าว **"ปฏิเสธยาเสพติด"** ได้

เหล่าเด็กๆ เริ่มต้นค่ายด้วยการเปลี่ยนตัวเองเป็นหนึ่งในนักสืบดอยตุง ไปเรียนรู้เรื่องราวของดอยตุงในอดีต ผ่านการเล่าเรื่องของผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชน ณ สวนแม่ฟ้าหลวง ก่อนจะไปสัมผัสกับอนาคตที่สดใสของพวกเขา ในกิจกรรมสร้างงาน สร้างคน เรียนรู้ดอยตุงในปัจจุบัน

เรียนรู้การอยู่ร่วมกันของคนและป่า และโอกาสทางอาชีพในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็น โรงทอผ้ากระดาษสา เซรามิก และโรงคั่วกาแฟ แล้วนำความรู้นั้นมาบอกเล่าเรื่องราวผ่านนิทานบ้านฉันปั้นดินเป็นดอยตุงในอดีตและความฝัน

ซึ่งเด็กหลายๆ คนก็แสดงออกให้รู้ว่าในอดีตดอยตุงเต็มไปด้วยยาเสพติด และพวกเขาไม่อยากเห็นภาพอนาคตเป็นเช่นนั้นอีก

ก่อนจะก้าวเข้าสู่ด่านต่อไปด้วยการเรียนรู้เรื่องฝิ่นและยาเสพติดที่หอฝิ่น กิมมิคเล็กๆ ของค่ายนี้ อยู่ที่เด็กๆ ได้สัมผัสกับการทดลองยาเสพติดอย่างเช่นบุหรี่ ว่าหลังจากสูบเข้าไปแล้วจะพบกับสารเคมีชนิดใด และทำปฏิกิริยาใดกับร่างกายของคนสูบ เพื่อให้รู้ว่าโทษจริงๆ แล้วเป็นอย่างไร ก่อนเข้าสู่กิจกรรมโยงใยความชั่วร้าย บทบาทสมมุติที่จะทำให้เขารู้ว่าหากเขาเลือกเดินทางผิดจะส่งผลกระทบต่อใครบ้าง

ปิดท้ายกิจกรรมด้วยการเขียนจดหมายถึงสมเด็จย่า ที่แม้เด็กแต่ละคนจะไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลัก แต่ต่างก็ถ่ายทอดความรู้สึกออกมาได้ดี

ด้วยการปลูกฝังเด็กจากการเรียนรู้แต่ละฐานด้วยตัวของเขาเอง พร้อมทั้งให้ครูและคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการทำงานของค่ายด้วยตัวเอง

พิมพรรณคาดหวังว่า ค่ายนี้เด็กๆ จะได้ภูมิคุ้มกัน มีความมั่นคงในจิตใจลึกๆ ว่าจะไม่เอาเรื่องยาเสพติด เพราะเขาเองไม่อยากทำให้พ่อแม่เสียใจหรือเดือดร้อน

"ฉันอยากจะดี ฉันอยากมีอนาคตที่ดี เพราะเราห้ามคนขายไม่ได้ แต่สิ่งที่เราทำได้คือติดอาวุธให้แก่เด็กเพื่อความมั่นคง" พิมพรรณทิ้งท้าย

ตัวแทนเด็กดอยตุงรุ่นใหม่ที่ร่วมเข้าค่ายในครั้งนี้ **"ชุติมา หม่อโป๊ะ"** ชั้น ป.6 โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ 5 บ้านผาหมี อายุ 14 ปี เล่าว่าก่อนจะมาเข้าค่ายก็รู้สึกตื่นเต้นเพราะไม่เคยออกจากหมู่บ้านมาก่อน ถือเป็นครั้งแรกที่ได้ออกมา เมื่อมาเข้าค่ายแล้วก็ได้รู้จักเพื่อนหลายคน และได้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด รู้จักทำอาชีพต่างๆ ซึ่งเราก็อยากจะเป็นแบบนั้น ได้เห็นคนทำงานอย่างสนุกและมีรายได้ ก็อยากทอผ้าแบบนั้นบ้าง

"ในค่ายสอนให้รู้ว่ายาเสพติดมีโทษ เช่น ได้ทดลองว่าข้างในบุหรี่มีน้ำมัน ดิน ที่จะไปเกาะในปอดของเรา แล้วยังทำให้เหนื่อยง่าย หอบง่าย เป็นโทษ กลับไปก็อยากจะไปบอกคนที่สูบบุหรี่ หรือคนที่อยู่ใกล้ๆ เราว่าไม่ให้สูบบุหรี่ หากมีคนมาชักชวนเราให้ไปสูบบุหรี่ เราก็จะตะโกนให้คนมาช่วย วิ่งหนีแล้วแจ้งตำรวจ เพราะเราไม่ชอบยาเสพติด และอยากให้หมดไปจากหมู่บ้านเรา" ชุติมากล่าวด้วยน้ำเสียงฉะฉาน

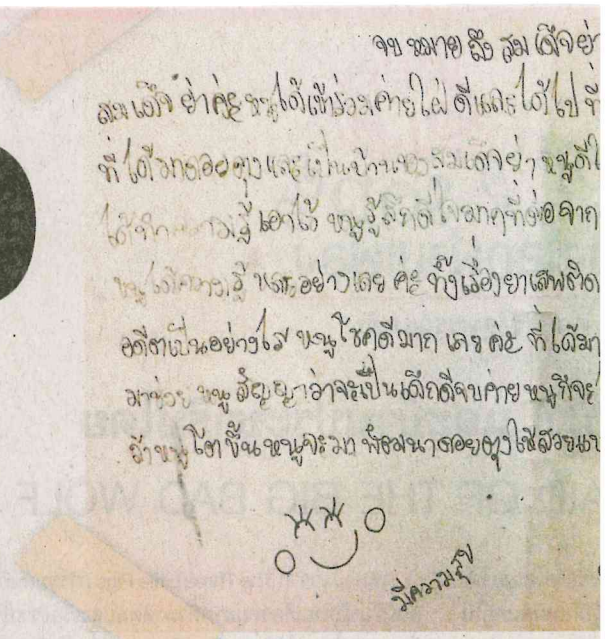

University

Archives - clipping

arning Resources and Educational Media

ธปัญญา เด็กดอยตุง ภูมิคุ้มกัน รอดพ้น ยาเสพติด

หน้า 18

วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2557

ติดอาวุธปัญญา เด็กดอยตุง ภูมิคุ้มกันรอดพ้น ยาเสพติด

จบ หมาย ถึง สมเด็จย่า

สมเด็จ ย่าคะ หนูได้เห็นน้องๆ ค่ายใฝ่ดี ตื่นเต้นได้ไปที่ดอยตุง หนูรู้สึก ดีใจ มาก ที่ได้เห็นดอยตุงและเป็นเห็นภาพของสมเด็จย่า หนูดีใจมาก ขอคุณ ที่สมเด็จ ย่า ได้จัดค่ายมีๆ เอาไว้ หนูรู้สึกดีใจมากๆที่ต้องขอบคุณดอยตุงและมาขอคืน หนูไม่มีความรู้ เอาไว้ หนูรู้สึกดีใจมากๆที่ต้องขอบคุณดอยตุงและมาขอคืน หนูไม่มีความรู้ อะไรเลยอย่างเลย ค่ะ ทั้งเรื่องยาเสพติดความเป็นมาของดอยตุง ดีๆเป็นอย่างไร หนูไม่รู้เลยมาก เลย ค่ะ ที่ได้มาค่ายใฝ่ดี ได้รู้ว่าสมเด็จย่า มาน้อย หนูอยู่อยากว่าจะเป็นเด็กดีจบค่าย หนูก็จะไปเล่าให้ พ่อแม่ฟัง ถ้าหนูโตขึ้นหนูจะช่วย พัฒนาดอยตุงให้สวยงามขึ้นตลอดไปค่ะ สมเด็จย่า

มีความสุข

จาก... น้อง ดาว ศุภา ณ ม.3

ร้างคน เรียนรู้ดอยตุงในปัจจุบัน
ยนรู้การอยู่ร่วมกันของคนและป่า และ
ทางอาชีพในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็น โรงทอผ้า
ษสา เซรามิก และโรงคั่วกาแฟ แล้วนำ
รู้นั้นมาบอกเล่าเรื่องราวผ่านนิทานบ้านฉัน
เป็นดอยตุงในอดีตและความฝัน

ซึ่งเด็กหลายๆ คนก็แสดงออกให้รู้ว่าในอดีตดอยตุงเต็มไปด้วยยาเสพติด และพวกเขาไม่อยากเห็นภาพอนาคตเป็นเช่นนั้นอีก

ก่อนจะก้าวเข้าสู่ด่านต่อไปด้วยการเรียนรู้เรื่องฝิ่นและยาเสพติดที่หอฝิ่น กิมมิคเล็กๆ ของค่ายนี้ อยู่ที่เด็กๆ ได้สัมผัสกับการทดลองยาเสพติดอย่างเช่นบุหรี่ ว่าหลังจากสูบเข้าไปแล้วจะพบกับสารเคมีชนิดใด และทำปฏิกิริยาใดกับร่างกายของคนสูบ เพื่อให้รู้ว่าโทษจริงๆ แล้วเป็นอย่างไร ก่อนเข้าสู่กิจกรรมโยงใยความชั่วร้าย บทบาทสมมุติที่จะทำให้เขารู้ว่าหากเขาเลือกเดินทางผิดจะส่งผลกระทบต่อใครบ้าง

ปิดท้ายกิจกรรมด้วยการเขียนจดหมายถึงสมเด็จย่า ที่แม้เด็กแต่ละคนจะไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลัก แต่ต่างก็ถ่ายทอดความรู้สึกออกมาได้ดี

ด้วยการปลูกฝังเด็กจากการเรียนรู้แต่ละฐานด้วยตัวของเขาเอง พร้อมทั้งให้ครูและคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการทำงานของค่ายด้วยตัวเอง

พิมพรรณคาดหวังว่า ค่ายนี้เด็กๆ จะได้ภูมิคุ้มกัน มีความมั่นคงในจิตใจลึกๆ ว่าจะไม่เอาเรื่องยาเสพติด เพราะเขาเองไม่อยากทำให้พ่อแม่เสียใจหรือเดือดร้อน

"ฉันอยากจะดี ฉันอยากมีอนาคตที่ดี เพราะเราห้ามคนขายไม่ได้ แต่สิ่งที่เราทำได้คือติดอาวุธให้แก่เด็กเพื่อความมั่นคง" พิมพรรณทิ้งท้าย

ตัวแทนเด็กดอยตุงรุ่นใหม่ที่ร่วมเข้าค่ายในครั้งนี้ **"ชุติมา หม่อโป๊ะ"** ชั้น ป.6 โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ 5 บ้านผาหมี อายุ 14 ปี เล่าว่าก่อนจะมาเข้าค่ายก็รู้สึกตื่นเต้นเพราะไม่เคยออกจากหมู่บ้านมาก่อน ถือเป็นครั้งแรกที่ได้ออกมา เมื่อมาเข้าค่ายแล้วก็ได้รู้จักเพื่อนหลายคน และได้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด รู้จักทำอาชีพต่างๆ ซึ่งเราก็อยากจะเป็นแบบนั้น ได้เห็นคนทำงานอย่างสนุกและมีรายได้ ก็อยากทอผ้าแบบนั้นบ้าง

"ในค่ายสอนให้รู้ว่ายาเสพติดมีโทษ เช่น ได้ทดลองว่าข้างในบุหรี่มีน้ำมันดิน ที่จะไปเกาะในปอดของเรา แล้วยังทำให้เหนื่อยง่าย หอบง่าย เป็นโทษ กลับไปก็อยากจะไปบอกคนที่สูบบุหรี่หรือคนที่อยู่ใกล้ๆ เราว่าไม่ให้สูบบุหรี่ หากมีคนมาชักชวนเราให้ไปสูบบุหรี่ เราก็จะตะโกนให้คนมาช่วย วิ่งหนีแล้วแจ้งตำรวจ เพราะเราไม่ชอบยาเสพติด และอยากให้หมดไปจากหมู่บ้านเรา" ชุติมากล่าวด้วยน้ำเสียงฉะฉาน

ปลูกฝังจิตสำนึกในใจเด็ก